

ความคืบหน้าของการผลิต Jazzman Rice ขึ้นมาทดแทนข้าวหอมมะลิไทย

ปัจจุบันสหรัฐฯปลูกข้าวได้ประมาณ 20 กว่าสายพันธุ์ ทั้งหมดแบ่งออกเป็นข้าว 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. ข้าวเมล็ดยาว มีขนาดความยาวของเมล็ดข้าวเท่ากับ 4 – 5 เท่าของความกว้างของเมล็ดข้าว เวลาหุงแล้วข้าวจะฟูและไม่เกาะตัวติดกัน
2. ข้าวเมล็ดกลางมีรูปร่างรีๆและอวบ เมื่อหุงแล้วจะได้ข้าวนุ่ม และ
4. ข้าวเมล็ดสั้นมีรูปร่างกลม เมื่อหุงแล้วจะเกาะกันเป็นก้อน

พื้นที่ผลิตข้าวสามอันดับแรกของสหรัฐฯคือรัฐอาร์คันซอร์ (ส่วนใหญ่เป็นข้าวเมล็ดยาว) ผลิตข้าวได้ประมาณครึ่งหนึ่งของผลผลิตทั้งประเทศ รัฐแคลิฟอร์เนีย (ส่วนใหญ่เป็นข้าวเมล็ดกลางและเมล็ดสั้น) ผลิตข้าวได้ประมาณร้อยละ 20 ของผลผลิตทั้งประเทศ และ รัฐหลุยเซียน่า ผลิตข้าวได้ประมาณร้อยละ 14 ของผลผลิตทั้งประเทศ

เฉพาะรัฐหลุยเซียน่ามีเนื้อที่ปลูกข้าวประมาณ 5 แสนเอเคอร์ ปริมาณข้าวที่เก็บเกี่ยวได้โดยเฉลี่ยประมาณ 2.7 พันล้านปอนด์หรือ 1.22 ล้านเมตริกตันต่อปี ข้าวที่ปลูกในรัฐหลุยเซียน่าส่วนใหญ่เป็นข้าวขาวเมล็ดยาวและเมล็ดกลาง ประมาณร้อยละ 70 ของข้าวที่ปลูกได้ในรัฐหลุยเซียน่าจะเป็นสำหรับตลาดส่งออก ที่เหลือเป็นการบริโภคภายในประเทศ ประมาณร้อยละ 80 ของข้าวที่บริโภคในตลาดสหรัฐฯปลูกในรัฐหลุยเซียน่า ในปี 2009 รัฐหลุยเซียน่าผลิตข้าวได้ประมาณ 1.46 ล้านเมตริกตัน ในจำนวนนี้ประมาณ 1.3 ล้านเมตริกตันเป็นข้าวขาวเมล็ดยาว

รัฐหลุยเซียน่าพยายามที่จะค้นคิดพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ๆออกมาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เกษตรกรมีข้าวพันธุ์ใหม่ๆที่ดีกว่าเดิม รวมถึงความพยายามที่จะปลูกข้าวหอมมะลิไทยในรัฐหลุยเซียน่า แต่ไม่ประสบผลสำเร็จสืบเนื่องมาจากสภาวะอากาศ สภาพของดิน และความยาวนานของวัน (ที่สัมพันธ์กับความยาวนานของแสงแดด) ที่แตกต่างจากประเทศไทย ประมาณปี 1996 Rice Research Center ในเมือง Crowley ที่ขึ้นอยู่กับ AgCenter ของ Louisiana State University ได้เริ่มวิจัยและพัฒนาข้าว

สายพันธุ์ใหม่ที่จะสามารถแข่งขันได้กับข้าวหอมมะลิของไทยและต้องเป็นสายพันธุ์ข้าวหอมที่เหมาะสมกับสภาวะดินและอากาศของรัฐหลุยเซียน่าและรัฐผลิตข้าวอื่นๆทางใต้ของสหรัฐฯ เพื่อสร้างโอกาสการผลิตข้าวหอมให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ โดยการผสมสายพันธุ์ข้าวหอมของจีนและข้าว Ahrent ของอาร์คันซอร์เข้าด้วยกัน ได้เป็นข้าวสายพันธุ์ใหม่ที่ผู้ค้นคิดระบุว่าใกล้เคียงกับข้าวหอมมะลิไทยเป็นอย่างมากและถือว่าเป็นข้าวหอมพันธุ์แรกของสหรัฐฯ รัฐหลุยเซียน่าได้ตั้งชื่อข้าวหอมพันธุ์นี้ว่า Jazzman ซึ่งได้รับอนุญาตให้นำเข้าสู่ระบบเกษตรสหรัฐฯ ได้ในปี 2009

ข้าว Jazzman มีคุณสมบัติหลายอย่างที่น่าพอใจกว่าข้าว Jasmine 85 ที่สหรัฐฯเคยค้นคิดได้ ข้าว Jazzman เป็นข้าวเมล็ดยาวมีลักษณะมันวาวไม่ทึบไม่ใส (translucent) มีกลิ่นหอมค่อนข้างแรง มีส่วนผสมทางเคมีและคุณภาพในการหุงใกล้เคียงข้าวหอมมะลิไทย ข้าวที่หุงสุกแล้วจะนุ่ม มีรสหวาน และเป็นมัน เป็นพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูงประมาณ 7 พันปอนด์ หรือ 3.17 เมตริกตันต่อหนึ่งเอเคอร์ ซึ่งเป็นการให้ผลผลิตที่สูงกว่าข้าวหอมมะลิไทยประมาณสามเท่าตัว มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเป็นอย่างมากกับการผลิตแบบ organic และเป็นข้าวที่เลี้ยงง่าย

ผู้บริโภคในรัฐหลุยเซียน่าบริโภคข้าวในอัตราเฉลี่ยต่อปีที่สูงกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของการบริโภคโดยรวมของสหรัฐฯซึ่งเท่ากับประมาณ 25 ปอนด์ต่อปี และเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่นิยมบริโภคข้าวหอมมะลิของไทย ปัจจุบันความต้องการบริโภคข้าวหอมมะลิไทยกำลังมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วไม่เฉพาะแต่ในตลาดหลุยเซียน่าเท่านั้นแต่รวมถึงตลาดสหรัฐฯ โดย คั้งนั้น วิกฤตการณ์ข้าวในปี 2008 จึงก่อให้เกิดการขาดแคลนข้าวและข้าวหอมมะลิไทยมีราคาพุ่งสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ทำให้นักธุรกิจกลุ่มหนึ่งในรัฐหลุยเซียน่ารวมตัวกันจัดตั้งบริษัท Jazzmen Rice, LLC และขอสิทธิในการผลิตข้าว Jazzman ของ Louisiana State University (หมายเหตุ: ชื่อสายพันธุ์ข้าวคือ Jazzman ชื่อบริษัทคือ Jazzmen) ในฤดูใบไม้ร่วงของปี 2009 สหรัฐฯ บริษัท Jazzmen Rice, LLC สามารถเก็บเกี่ยวข้าว Jazzman Rice เพื่อการค้าได้เป็นครั้งแรกในปริมาณ 500 เมตริกตัน คาดว่าในปี 2010 จะสามารถเก็บเกี่ยวได้ ประมาณ 1.2 หมื่นเมตริกตัน และ 6.3 หมื่นเมตริกตันในปี 2011 (หรือเทียบเท่ากับประมาณร้อยละ 18 ของปริมาณการนำเข้าข้าวหอมมะลิจากประเทศไทยในปี 2008) เนื่องจากกลุ่มนักธุรกิจผู้เริ่มต้นผลิตข้าว Jazzman Rice ประกอบธุรกิจร้านอาหารจีนและร้านอาหาร

ไทยมาก่อนและผลผลิตในระยะแรกมีไม่มาก ดังนั้น ในการเปิดตลาดจำหน่ายสินค้าเป็นครั้งแรกที่ เริ่มต้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2009 จึงมุ่งเข้าสู่ตลาดภัตตาคาร โรงแรม และผู้บริโภครที่เป็นภาคธุรกิจ เป็นหลัก แต่ในปัจจุบัน Jazzman Rice มีวางจำหน่ายแพร่หลายในตลาดค้าปลีกในรัฐหลุยเซียน่า และตอนใต้ของรัฐมิสซิสซิปปี นอกจากบริษัท Jazzmen Rice, LLC แล้วยังมีเกษตรกรอีกหลายราย ในรัฐหลุยเซียน่าเริ่มทำการปลูกข้าว Jazzman ออกจำหน่ายในชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น Hoppe Farms Jazzman Rice (Brenda and Jimmy Hoppe), Cajun Country Jasmine Rice [(Falcon Rice Mill) มีวางจำหน่ายในตลาด H.E.B ในรัฐเท็กซัส] ข้าว Jazzman ที่ออกวางจำหน่ายได้รับอนุญาตจาก USA Rice Federation ให้ใช้โลโก้ “Grown in the USA” บนบรรจุภัณฑ์และในการโฆษณาสินค้า และเนื่องจากเป็นข้าวที่ปลูกได้ในประเทศจึงได้เปรียบในเรื่องของค่าขนส่ง เช่น บริษัท Jazzmen Rice, LLC เสนอราคาขายปลีกระหว่าง 2.99 – 4.95 เหรียญฯ สำหรับขนาดบรรจุ 28 ออนซ์ (เปรียบเทียบกับราคาข้าวหอมมะลิไทยในขนาดบรรจุใกล้เคียงที่วางจำหน่ายในรัฐแคลิฟอร์เนีย ขนาดบรรจุ 8/07 ออนซ์ ประมาณ 2.69 เหรียญฯ)

ข้าว Jazzman ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากตลาด พ่อครัวหลายๆคนในพื้นที่เริ่มค้นคิดและ คัดแปลงตำราอาหารหลากหลายชนิดเพื่อนำข้าว Jazzman Rice ไปใช้ ความนิยมที่กำลังเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วทำให้มีการคาดการณ์ว่าข้าว Jazzman Rice จะเกิดเป็นคู่แข่งของข้าวหอมมะลินำเข้า จากประเทศไทยได้ในอนาคต

ในปี 2008 สหรัฐฯผลิตข้าวได้รวมทั้งสิ้นประมาณ 10.1 ล้านเมตริกตัน ลดลงจากผลผลิตใน ระยะสิบปีที่ผ่านมาร้อยละ 8 ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าข้าวของสหรัฐฯในระหว่างปี 1999 – 2008 ได้เพิ่มขึ้นหนึ่งเท่าตัว ในปี 2008 ปริมาณนำเข้าข้าวรวมทั้งสิ้นของสหรัฐฯเท่ากับประมาณ 7.25 แสนเมตริกตัน และการนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวเช่นกันเป็นประมาณ 5 แสนเมตริกตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครลอสแอนเจลิส

24 พฤษภาคม 2553